

offentlige Veie meget ofte kan løbe op til Tilsinder for en enkelt Veicommuue eller Amtsraads-kreds, men om den virkelig vil stige til det Beløb, turde af de af mig anførte Grunde være meget tvivlsomt. Men selv i saadanne Tilfælde, som den ærede Ordfører nævnde, hvor mangfoldige Eiendomme allerede ere saaledes forsynede med Hegn, at de i Genhold til Lovforslaget ville være istand til at kræve Hegn mod Betene, vil jeg spørge den ærede Ordfører, om ikke denne Udgift for Amtskommuunen nærmest kunde betragtes som en Udgift for at raade Bod paa en Uret, man tidligere havde tilføjet disse Eiendomme, idet man havde tvunget dem til at afflasse Leddene, som vare et Supplement til deres Hegn. Man har ført Landveiene igjennem deres indhegnede Marker, og man har indtil for et Par Decennier siden opretholdt disse Markers Character som hegnede derved, at Leddene stode der, men efter den Tid har man tvunget Leddene bort; og naar en saadan Eier i Genhold til mit Forslag kommer og forlanger sin Ret, saa vil jeg spørge, om den Udgift, som derved paaføres Amtskommuunen, egentlig er Andet end Bederlag for en tidligere Uret, der er begaaet mod disse Eiendomme.

Tilsvaret: Med Hensyn til § 11, der har været saa meget omtalt, kan jeg ikke Andet end ganske slutte mig til den høitærede Indenrigsminister, idet jeg ikke kan tænke mig, at nogen af de mange Ulemper, som den ærede Ordfører syntes at tænke paa, skulde kunne indtræde. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig videre om dette Punkt, men derimod tillade mig et Par Bemærkninger til § 7 i Lovudkastet. Naar det der hedder, at det skal staa den, der skal holde Hegnet vedlige, frit for, forsaavidt Hegnets Vedligeholdelse gjør det fornødent, at færdes langs Hegnet paa Nabovens Grund, og at han, forsaavidt Hegnet heelt eller deelvis er Jordvold, skal være berettiget til at tage den fornødne Jord til Hegnets Vedligeholdelse paa den mod Naboen vendende Side langs Hegnets Fod paa Nabovens Grund, saa forekommer det mig, at der dog maatte gjøres en Indskrænkning i denne Berettigelse; thi tænker man sig f. Ex., at der er Tale

om Skove, som jo i Reglen have en temmelig Hegnstrækning mod Nabovens Lodder, saa vil dog en saadan Berettigelse til at færdes indenfor Hegnet kunne afstedkomme meget betydelige Ulemper for Skovens Eier. Det Samme er ikke mindre Tilfældet med Marklodder, naar Naboen skal kunne færdes og kjøre udenfor sit Hegn uden nogenformel Indskrænkning; thi man kan jo dog tænke sig, at man har at gjøre med en chicaneus Nabo, som da vil kunne meget betydeligt forøge den med en saadan undskrænket Berettigelse forbundne Ulempe. Jeg skal derfor tillade mig til 3die Behandling, forsaavidt Flere maatte slutte sig til mig, at stille Ændringsforslag i Retning af en Indskrænkning i denne Berettigelse.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog gjøre opmærksom paa en Begrænsning, der i den omtalte Henseende findes i selve Lovforslagets § 7, idet det der hedder: „forsaavidt Hegnets Vedligeholdelse gjør det fornødent“. Jeg kan ikke ret indsee, hvorledes Naboen skulde kunne holde Hegnet vedlige, naar det formeentes ham at sætte sin Fod paa Nabovens Grund og der at tage Materialet til Istandsættelsen af den mod Naboen vendende Side af Jordvolden. Det er ganske vist ikke behageligt, at Fremmede skulle have Færdselsret paa Ens Eiendom, men, naar denne Ret slutter sig umiddelbart til en Forpligtelse, som paahviler Vedkommende, maa man finde sig deri, hvormange smaa Ulemper Retten saa end kan føre med sig.

Ordføreren: En Ophævelse af Leddene anseer jeg for at være i det Heles Interesse, i Interesse af den almindelige Communication, og jeg formener ikke, at der kan være Tale om, at en Mand bør have Erstatning, fordi man har hævet Leddene paa en gjennem hans Mark gaaende Ve; han maa trøste sig med, at det er fleet saaledes over det hele Land, og at han er bleven fri for den Tidspilde og Ulempe, som er forbunden med at faae disse Led oplukkede, naar han kommer ind paa en Andens Eiendom. Jeg troer, at man i det Hele taget note maa